

21 Δεκεμβρίου 2014

Θα έρθουν άραγε τα Χριστούγεννα;

[Ορθοδοξία](#) / [Σοφία και Λόγος](#)

[Δημήτρης Ρόδης](#)

Θα έρθουν άραγε τα Χριστούγεννα;

Μα τι ερώτηση είναι αυτή; Και βέβαια θα έρθουν τα Χριστούγεννα! Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία! Κάθε χρόνο δεν έρχονται; Κόντρα στο ημερολόγιο θα πάμε; Ακούς εκεί! Όλοι το ξέρουνε ότι θα έρθουν τα Χριστούγεννα.

Και το πιο μικρό παιδί ξέρει ότι στις 25 Δεκεμβρίου, κάθε χρόνο, έχουμε Χριστούγεννα. Θα στολίσουμε το σπίτι. Θα φτιάξουμε δέντρο. Θα μας κάνουν δώρα συγγενείς και φίλοι.

Και οι μαθητές ξέρουν ότι έχουμε Χριστούγεννα. Αποτελεί το ορόσημο ότι πέρασε η μισή χρονιά. Από το Σεπτέμβριο τα περιμένουν οι μαθητές τα Χριστούγεννα. Θα στολίσουμε το σπίτι. Θα φτιάξουμε δέντρο. Θα μας βάλουν καθηγητές και δάσκαλοι εργασίες και διάβασμα. Θα προλάβουμε να ξεκουραστούμε και λίγο...

Και οι φοιτητές το ξέρουν ότι έχουμε Χριστούγεννα. Θα γυρίσουμε σπίτι μας. Θα στολίσουμε το σπίτι. Θα φτιάξουμε δέντρο. Θα μας περιποιηθεί η οικογένειά μας, που της λείψαμε πολύ. Θα πρέπει να δούμε τόσους γνωστούς και φίλους. Και ίσως

να διαβάσουμε και λίγο, εξεταστική έρχεται.

Πηγή: pneumataskoinwnia.blogspot.gr/

Και οι νοικοκυρές το ξέρουν ότι έχουμε Χριστούγεννα. Τόσες δουλειές τις περιμένουν. Να καθαρίσουν, να μαγειρέψουν... Να χορτάσουν τα παιδιά τους στο σπίτι. Να δουν τα ξενιτεμένα τους φοιτητόπουλα.

Και οι εργαζόμενοι το ξέρουν ότι έχουμε Χριστούγεννα. Θα πάρουν το δώρο τους, θα πάρουν την άδειά τους, θα ξεκουραστούν, θα ταξιδέψουν, θα ξενοιάσουν.

Και οι κοσμικοί το ξέρουν ότι έχουμε Χριστούγεννα. Πρέπει να προλάβουν να κλείσουν τραπέζι για τα ρεβεγιόν, να ψωνίσουν, να βγουν, να σχολιάσουν.

Και να μη θέλεις, θα το καταλάβεις ότι ήρθαν τα Χριστούγεννα. Όπως κάθε χρόνο. Δεν είναι δυνατόν φέτος να μην έρθουν τα Χριστούγεννα. Θα το καταλάβεις από την ένταση γύρω σου. Πολύ τρέξιμο έχουν πια αυτά τα Χριστούγεννα. Τα Χριστούγεννα που κάνουμε κάθε χρόνο. Γιατί κάθε χρόνο έχουμε Χριστούγεννα.

Μέσα όμως σ' όλο αυτό το τρέξιμο, σ' όλη αυτήν την ένταση και τη σιγουριά, είναι πολύ σημαντικό να σταθούμε λίγο. Να σταματήσουμε να τρέχουμε για όλα. Ακόμα και κάνοντας τη βόλτα μας και τα ψώνια μας στην Ερμού, να σταθούμε και να μπούμε λίγο μέσα στον Άγιο Νικόλαο.

Και σε όποια εκκλησία βρεθεί μπροστά μας. Γιατί κάτι μας φωνάζει. Κι αν

δε σταθούμε να αφουγκραστούμε, δεν πρόκειται να το ακούσουμε. Μέσα στα γέλια και τις φωνές, μέσα στο θόρυβο των βημάτων μας, μέσα στα κάλαντα και τα τραγούδια, θα πνιγεί, θα τη χάσουμε.

Πρέπει να σταθούμε λίγο, να ακούσουμε και να σκεφτούμε.

Χριστός γεννάται...

Εξαιρετικό!

Επανάσταση!

Η θεϊκή, και τόσο ανθρώπινη, και τόσο ασύλληπτη...

και τόσο σωτήρια στιγμή της ενανθρώπισης!

Κι αν τα καταφέρεις και σταθείς, και σκεφτείς, και το συλλάβεις αυτό το νόημα... μετά θα αρχίσεις να τρέχεις χειρότερα από πριν! Και πώς να τρέξεις; Το έδαφος χάνεται κάτω από τα πόδια σου. Ούτε κάλαντα ακούς, ούτε γέλια, ούτε φωνές, ούτε βήματα. Μα τι κάνει αυτός ο κόσμος και τραγουδά, και γελά, και φωνάζει, και τρέχει; Εξακολουθείς να βρίσκεσαι μέσα σε όλη αυτή την τρέλα, μια άλλη τρέλα όμως σε έχει συνεπάρει.

Μια λέξη που στάθηκες για λίγο να τη σκεφτείς και όλα άλλαξαν. Ενανθρώπιση.

Στην αρχή απόρησες (τι είναι αυτό;) μετά αναρωτήθηκες (να είναι αυτό;)

μετά θαύμασες (Τι είναι αυτό;!) μετά τρόμαξες (πω, πω...)

Κι όλα άλλαξαν. Κι όλοι άλλαξαν.

Αλλιώς κοιτάς το σώμα σου, όλη την ύπαρξή σου...

Αλλιώς κοιτάς τους γύρω σου.

Κοιτάς τα χέρια σου και αναρωτιέσαι.

Είναι χέρια ίδια μ' αυτά που ευλόγησαν, που βάπτισαν, που γιάτρεψαν, που μοίρασαν τόσο απλόχερα. Κοιτάς τα πόδια σου και αναρωτιέσαι. Είναι πόδια ίδια μ' αυτά που περπάτησαν το δρόμο της σωτηρίας και του μαρτυρίου. Κοιτάζεις στον καθρέφτη και βλέπεις το στόμα σου, στόμα ίδιο μ' αυτό που είπε μήνυμα αξεπέραστο, λόγια παρηγοριάς και ιστορίες για μια ζωή άλλη.

Βλέπεις τα μάτια σου, μάτια ίδια μ' αυτά που κοίταξαν τον κόσμο με τόση, μα

τόση αγάπη. Αλλιώςτικα μοιάζουν όλα τώρα.

Αλλιώς αντιλαμβάνεσαι και τον Θεό. Λίγο σε μπερδεύει αυτή η ενανθρώπιση.

Μα είναι δυνατόν; Τόσο κοντά μου; Τόσο δικός μου; Κομμάτι δικό του εγώ;

Καλά είναι τα Χριστούγεννα. Ως ορόσημο χρονικό. Ως περίοδος οικογενειακών συγκεντρώσεων και φιλικών συνάξεων. Ως χρόνος για διασκέδαση και για ξεκούραση.

Αλλά για σταθείτε λίγο...

Χριστός γεννάται... Επανάσταση!

Πηγή: pneumatokoinwnia.blogspot.gr/

<http://bitly.com/1AEh0wD>